

JONG-DAVIDSFONDS, jongerenafdeling van het Davidsfonds (1956-1973).

Begin 1956 besliste het hoofdbestuur van het Davidsfonds tot de nationale uitbouw van een initiatief van onderpastoor **Marcel Decubber** in Mere. Het Jong-Davidsfonds moest vooral een ontmoetingscentrum voor alle katholieke en Vlaamsgezinde jongeren zijn en een culturele werkgroep, waar de nadruk op de zelfwerkzaamheid van de leden lag. Op meerdere plaatsen ontstonden moeilijkheden met de jeugdverenigingen voor Katholieke Actie en de parochiale overheid. Begin 1957 verbood de hogere geestelijkheid het Davidsfonds de werking van haar jongerenafdeling verder te zetten. De belangrijkste reden hiertoe was de autonomie van het Jong-Davidsfonds, al haalden de bisschoppen formeel enkel de gemengde werking en de concurrentie voor de Katholieke Actie-jeugdbewegingen aan. Dit conflict werd eind 1957 bijgelegd.

Vanaf 1958 werd aan de organisatorische uitbouw gewerkt met de uitgave van het tijdschrift *Tijdingen* (1956-1960) (later *Jong* (1961-1970) en *Jongerenkrant* (1971) genoemd), de samenstelling van een centraal

bestuur, de organisatie van land- en kaderdagen en de aanstelling van Achiël Selleslach tot secretaris-afgevaardigde. Samen met Nelly Maes en Walter Leirman bouwde hij het Jong-Davidsfonds tot een volwaardige jongerenvereniging uit met op het hoogtepunt in 1967 2654 leden in 77 afdelingen.

Het Jong-Davidsfonds, oorspronkelijk bedoeld als rekruteringsveld voor het Davidsfonds, kreeg een steeds grotere autonomie toebedeeld en ging geleidelijk aan Kerk en V.B. kritisch in vraag stellen. Met het nieuwe bestuur van eind 1967, waar A. van Poucke en G. Eggermont de toon aangaven, ging de Jong-Davidsfondstop steeds verder de maatschappijkritische toer op, waarbij de religieuze en communautaire problematiek uit de onmiddellijke belangstelling verdwenen. Dat leidde tot een botsing met het nationaal bestuur van het Davidsfonds, dat in juni 1973 besliste de jongerenafdeling op te heffen. Een aantal ex-Jong-Davidsfondskernen fuseerden met het University Clearing Office for Developing Countries (UCOD) tot het Centrum voor Vorming en Actie (CVA). Deze autonome jeugd-dienst bood service en informatie rond actuele thema's aan bestaande groeperingen.

LITERATUUR: K. Brysbaert, *Van Vlaams en katholiek naar maatschappijkritisch. De geschiedenis van het Jong-Davidsfonds (1952-1973)*, 1989.

KARLIEN BRYSBAERT